

нощта, освѣнѣ това, имаше и взаимна прѣстрѣлка между нѣкои баталиони, които едни други се мислѣха за противникъ И всичко това ставаше не вечерта на сѣмшия день на сражението при Черковна, но два деня по-късно!

Прочее, ние не можемъ да се извинимъ даже съ страхътъ отъ едно прѣслѣждане отъ страна на противника, толкозъ повече че *това сражение не бѣше успѣхъ за руситѣ* и че отъ насъ самитѣ зависѣше да бждемъ побѣдителитѣ!

Сега, както и по-рано, ние отстѣпихме задъ Караломъ, както и по-прѣди, и всички останахме доволни, особено руситѣ.

Шестъ недѣли слѣдъ това се изминаха въ пълно бездѣйствиe.

Всѣка сутринъ можеше чловѣкъ да види неприятелскитѣ постове, които мълчеливо стояха на нѣколка крачки отъ нашитѣ. Руситѣ, по видимому, бѣха очаровани отъ нашето поведение: тѣ имаха нужда отъ подобно затишие, за да могатъ да довършатъ смазването на Плѣвенскитѣ храбреци!

Такова именно бѣше положението на Мехмед-Али-Паша, когато той прие главното командуване на Ломскитѣ арми: никой не го познаваше, никого и той не познаваше; освѣнѣ това, той видяше протѣвъ себе си и друго едно неизвесно обстоятелство: наричаха го «хребецъ» (значи отъ турски езикъ — прома-

Такова именно бѣше положението на Мехмед-Али-Паша, когато той прие главното командуване на Ломскитѣ арми: никой не го познаваше, никого и той не познаваше; освѣнѣ това, той видяше протѣвъ себе си и друго едно неизвесно обстоятелство: наричаха го «хребецъ» (значи отъ турски езикъ — прома-